

Szentbékáll, 1931. február 13.

Apja vincellér, majd kőbányász. Tapolcán négy polgári osztályt végzett, majd bányász volt, 1948-ban önkéntesként lépett a demokratikus hadsereg szolgálatába. 1949-ben Fegyvernemi Tiszti Iskolát végzett, majd 1949–1950-ben a Magyar Néphadsereg rohamtüzér előadója volt. 1951-től harckocsiezred-parancsnokhelyettesként, 1959-től harckocsiezred-parancsnokként, 1961-től 1963-ig hadosztály törzsfőnökként szolgált. 1965-től 1973-ig a vezérkarban töltött be különböző beosztásokat, előbb osztályvezető, majd titkárságvezető volt, 1969-től a Magyar Néphadsereg vezérkari főnökének helyettese, 1972–1973-ban vezetéstechnikai első helyettese volt, majd az 5. hadsereg parancsnoka 1984-ig; 1972-től vezérőrnagyi, 1980-tól altábornagyi rangfokozatban. 1984. december és 1990. május között a Honvédelmi Minisztérium államtitkára, a Varsói Szerződés Egyesített Fegyveres Erői főparancsnokának magyar helyettese; 1988-tól vezérezredesi rangban. 1975. június 15. és 1985. április 19. között országgyűlési képviselő Fejér megye 6. számú egyéni választókerületében. 1952-ben lett a Magyar Dolgozók Pártja tagja, az MSZMP Központi Bizottsága tagjává 1985. márciusban választották meg. A moszkvai Páncélos Parancsnoki Akadémiát 1955-ben, a moszkvai Vorosilov Vezérkari Akadémián 1965-ben végzett, 1978-ban a hadtudományok kandidátusa, doktora 1988-ban lett.